SJORS

van de Rebellenclub

28 AUG. 1965
VERSCHIJNT
WEKELIJKS
Nr. 35

terriër jeugdpocket

HET SPOOKHUIS

IS EEN BOEK VOL SPANNING EN GEHEIMZINNIGHEDEN, GESCHREVEN DOOR ELIZABETH FINNEGAN

Toby en Skip logeren bij een oude tante en het dreigt een saaie vakantie te worden. Gelukkig komt het echter anders uit, want van William, een vriend van Skip, horen ze dat het spookt in het huis tegenover dat van tante. 's Nachts gaan ze op onderzoek uit. Vanaf dat moment zitten ze volop in de avonturen. Er klinken voetstappen in het nachtelijk duister en ze zien een vaag lichtschijnsel. Dan vindt Toby op een morgen de bewoonster van het huis in de tuin; ze is half bewusteloos en heeft een enkel gebroken door een val uit het raam. Maar iemand valt niet zo maar uit het raam, vindt Toby. Er móét iets aan de hand zijn met dat huis! Toby en de anderen besluiten het raadsel op te lossen en dan blijkt dat ze zich die nachtelijke spookverschijnselen inderdaad niet hebben verbeeld. Ze beleven heel wat adembenemende avonturen voordat het verhaal tot een verrassende ontknoping komt.

Dit spannende verhaal zal door elke jongen en elk meisje verslonden worden. Het is een echte TERRIËR-jeugdpocket, dus: 192 bladzijden spanning en avontuur! Vraag aan je ouders of ze dit boek voor je willen bestellen, maar. . . doe het vlug, want de TERRIËR-jeugdpockets vliegen weg. Hoe kan het ook anders, want de prijs van dit boek, dat een prachtige vierkleurenomslag heeft, is maar 95 cent!

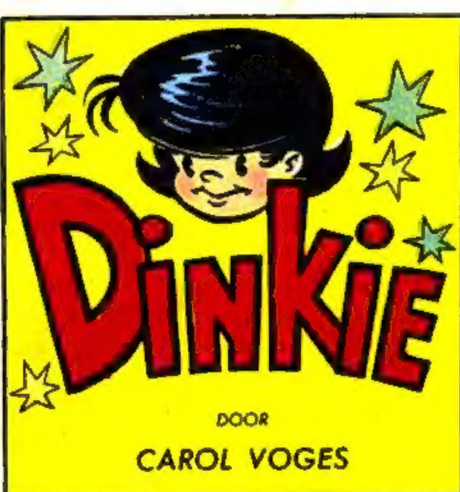
dit boek is verkrijgbaar:

Bij de plaatselijke bezorger van dit blad.

Door overschrijving van f 0.95 op giro nr. 9229 t.n.v. de N.V. Uitgeverij De Spaarnestad, afd. Extra-uitgaven te Haarlem, waarbij op het girostrookje duidelijk moet worden vermeld: „HET SPOOKHUIS".

Bij uw boekhandelaar.

BELGIË 20 F. Verkrijgbaar bij onze verkopers, de boek- en dagbladhandel en bij N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij., Van Schoonbekestraat 34-38, Antwerpen, postrekening 8.34.05.

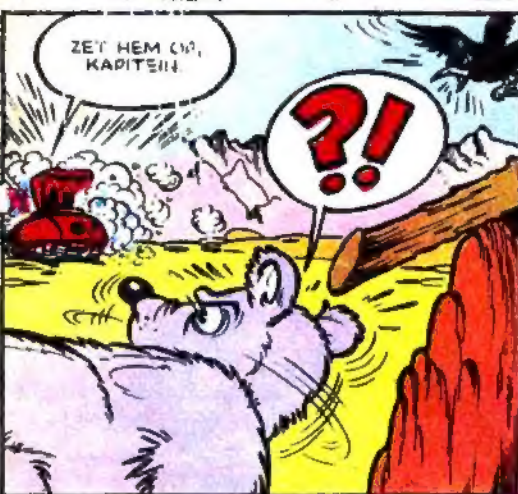

DINKIE
DOOR
CAROL VOGES

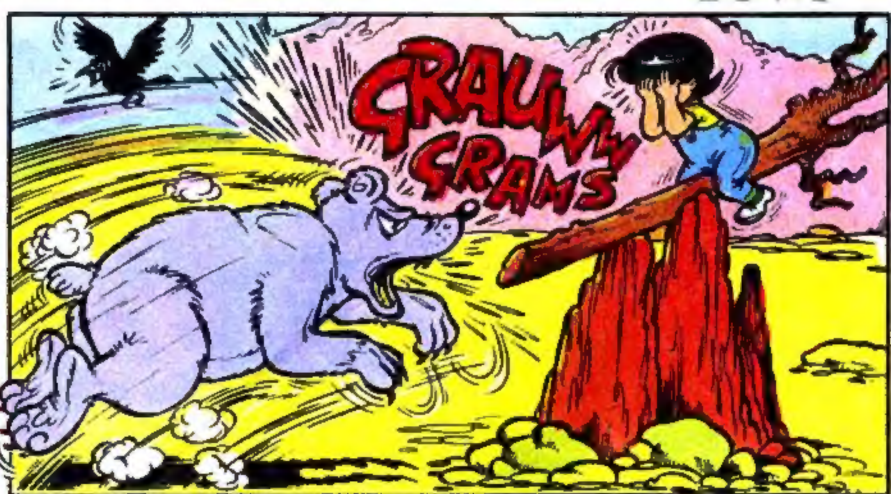

KAPITEIN, KIJK NOU EENS!... DOE TOCH WAT! DINKIE WORDT DOOR EEN BEER AANGEVALLEN! WAT EEN TOESTAND! STRAKS EET DAT MONSTER HAAR NOG OP!...
HELP!! HELLUP!

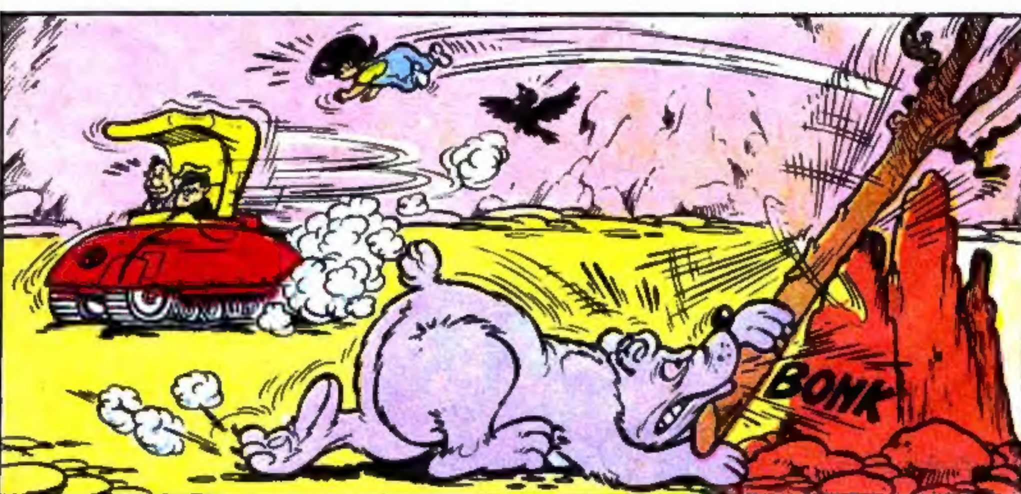

O, KAPITEIN SALVO... LIEF KAPITEINTJE... DAPPERE, WAKKERE ZEE-HELD, ZEG TOCH WAT IK MOET DOEN! IK KAN DIT NIET LANGER AANZIEN!

WAT U MOET DOEN IS ALS DE WEERLICHT IN DEZE OUDE KAR SPRINGEN! WE GAAN ER RECHT OP AF! DE VALLEI ZAL DAVEREN VAN HET GEWELD!...

HOU JE VAST, OPA! WE GAAN DIE BEER EENS GOED AAN HET SCHRIKKEN MAKEN! OPGELET!
HELLUP

ZET HEM OP, KAPITEIN.
?!

GRAUWW GRAMS

BONK

GERED!

DE ZOON VAN
DE BEREJAGER

KIJK, VLAK VOOR ONS IS HIER IEMAND LANGS GEKOMEN.

JE HEBT GELIJK. IK ZIE SPOREN VAN EEN PAARD, DAT KENNELIJK DOODMOE WAS.

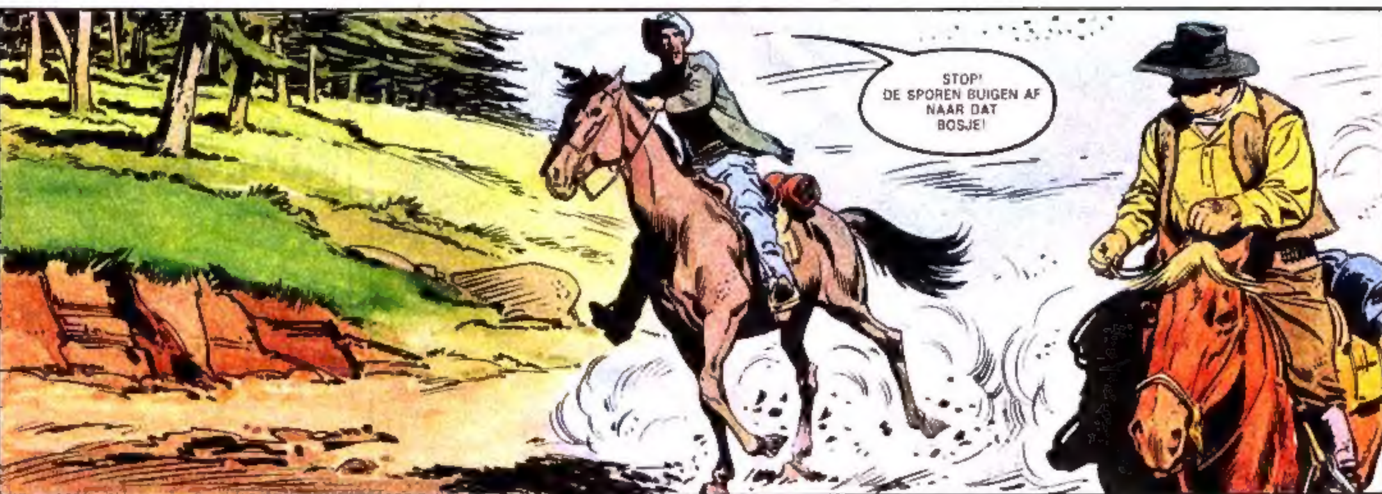

HET IS NIET BESLAGEN, DUS IS HET VAN EEN INDIAAN.
OF VAN EEN BLANKE, DIE EEN PAARD VAN EEN INDIAAN BERIJDT.

HIER IS HET PAARD DOOR DE KNIEËN GEGAAN.
EN HIER STAAT EEN AFDRUK VAN EEN INDIAANSE MOCASSIN.

ER KOMEN EEN HELEBOEL SPOREN VANACHTER DEZE ROTS VANDAAN.

ER HEBBEN HIER MENSEN GEKAMPEERD. ZE HEBBEN DE INDIAAN ONTDEKT EN ZIJN HEM ACHTERNAGEGAAN.

KOM OP, ZE HEBBEN NIET MEER DAN EEN UUR VOORSPRONG OP ONS!

STOP! DE SPOREN BUIGEN AF NAAR DAT BOSJE!

DAAR MOET IK HET MIJNE VAN HEBBEN!
IK GA MET JE MEE, WANT JIJ BENT ALTIJD ZO ONVOORZICHTIG!

DIE INDIAAN HEEFT ZICH NATUURLIJK HIER VOOR ZIJN ACHTERVOLGERS WILLEN VERBERGEN.

STIL! IK HOOR STEMMEN!

DAAR ZIJN ZE!

OP EEN OPEN PLEK BEVINDEN ZICH DE INDIAAN EN ZIJN ACHTERVOLGERS. ZE ZIJN MET ZIJN NEGENEN.
ARRANZ-65.

DIE INDIAAN IS NIET OP HET OORLOGSPAD EN DIE ANDERE KERELS BEVALLEN ME NIET!
HET IS VAST EN ZEKER EEN STEL SCHURKEN!

WAT DOEN WE NU?
DIE INDIAAN BEVRIJDEN, MAAR HOE?

IK HEB EEN IDEE! KOM MEE!

RAADSELS ROND DE EDELWEISS-SCHOOL

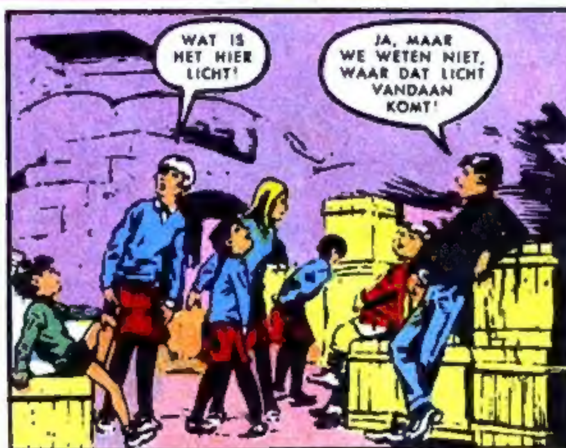
Onder leiding van de drie jongens dalen onze vriendinnen in een tweede grot af...

DAT KUN JE WEL RUIKEN!
HOE WEET JE DAT?

DUS DIE TWEE MANNEN HANDELEN IN VERDOVENDE MIDDELEN...
©real presse

ALLE MENSEN, LATEN WE DAN MAAR GAUW TERUGGAAN NAAR SCHOOL!

PATRICIA HEEFT GELIJK. HET IS BOVENDIEN AL AARDIG LAAT!

WAT ZIJN MEISJES TOCH ALTIJD BANG!

WIJ ZIJN NIET BANG, MAAR DIT IS EEN ERNSTIGE ZAAK. WE MOETEN DE POLITIE OP DE HOOGTE STELLEN!

ALSJEBLIEFT NIET! ALS JULLIE DE POLITIE WAARSCHUWEN, DAN ONTDEKKEN ZE ONZE SCHUILPLAATS!

EN DIT IS DE ENIGE PLEK, WAAR NIEMAND ONS OOIT ZAL ZOEKEN!

HEB JE DAT GEHOORD, DAVE?
JA, LEVY...

VOORLOPIG ZULLEN WE DIT LUIK MAAR DICHTDOEN!...

BANG!
HET LUIK! WE ZIJN OPGESLOTEN!!

De vrienden zijn van plan de juwelier Gaspard Ouvain, die zich in de macht van een bandiet bevindt, te bevrijden...

VERVALSER TEGEN WIL EN DANK

DE VOLGENDE DAG...
HET IS HALF ZES!
HOU OP! JE MAAKT ONS DOODZENUWACHTIG!
ZE KOMEN VAST NIET!
MISSCHIEN ZIJN ZE WAT LAAT!
DAAR ZIJN ZE!
WAT IS DAT? WAAR IS GASPARD OUVAIN?
MISSCHIEN IS HIJ WEL DOOD!
LAAT HEM DE WINKEL BINNENGAAN! IK GA HEM ACHTERNA!
ER IS NATUURLIJK GEEN AGENT IN DE BUURT!
WACHT MAAR, STRAKS STAAT DE HELE STRAAT OP ZIJN KOP!
IS DIT IETS VOOR U?
IK DENK DAT IK DIT COLLIER NU VAN U KOOP!
U HEBT GELUK DAT HET NOG NIET WEG IS!
MAAR EERST ZOU IK GRAAG DAT ANDERE EVEN ZIEN, DAT IN DE VITRINE LIGT!
HOUD DE DIEF!

HOUD
HEM
TEGEN!

LAAT HEM NIET
GAAN, JONGENS!

PAS OP,
HIJ VLUCHT!

HOUD
DE DIEF!

EINDELIJK! HET IS GELUKT!
EN NU NAAR DE VILLA!

EEN
HALF UUR
LATER. . .

GELUKKIG,
OUVAIN
LEEFT NOG!
DAAR
IS HIJ!

DANK ZIJ JULLIE
LOOPT ALLES GOED AF!
IK BEN JULLIE ERG
DANKBAAR!

EXTRA
EDITIE!
AVONDPOST
VERVALSER GEARRESTEERD
EINDE

WINNETOU

DE MAN VAN DE PRAIRIE

Meesterlijk!!!

dat is het enige woord dat past op deze prachtige uitgave van KARL MAY

Hou je van spanning, actie en avontuur? Dan mag je dit eerste boek over WINNETOU en OLD SHATTERHAND, de helden van het Wilde Westen, in geen geval missen! Je zult volop genieten van het boeiende verhaal en van de fantastische kleurentekeningen, gemaakt door de Spanjaard Juan Arranz!

Een boek om van te watertanden en. . . er komen er nog meer van! Dus je kunt straks een hele serie van deze waardevolle boeken in je bezit hebben.

Praat er eens over met je ouders of zet het op je verlanglijstje voor je verjaardag. Maar doe het snel, want de voorraad is beperkt! Het boek (in sterke, geplastificeerde band) kost f 2.95, maar als je abonnee bent van Sjors, slechts f 2.35!

BESTELBON

Knip de bon uit en plak hem op een briefkaart (10 cent postzegel) en stuur hem op naar N.V. Uitgeverij De Spaarnestad, afdeling Exploitatie te Haarlem.

- ☐ *Ik wil het boek via de bezorger ontvangen en betaal bij aflevering f 2.35.* *
- ☐ *Ik plak naast de postzegel van 10 cent nog f 2.35 aan postzegels extra en ontvang het boek dan over de post.* *

* aankruisen wat je wenst

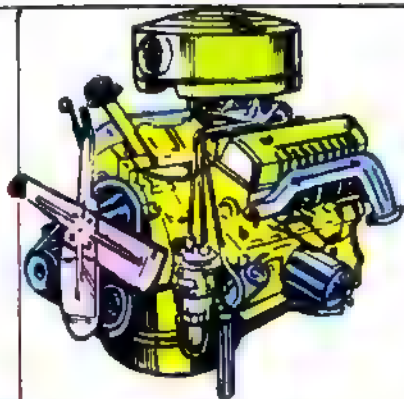
NAAM: ....

STRAAT: ....

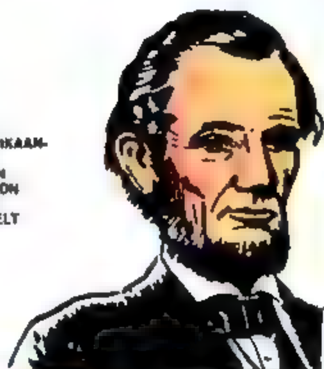
WOONPLAATS: ....

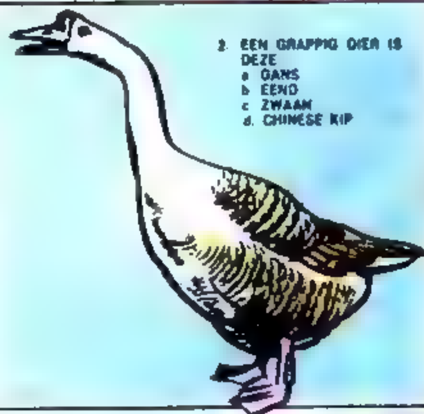
PROVINCIE: ....

Wereld-quiz

1 DEZE BEKENDE AMERIKAANSE PRESIDENT WAS
a THOMAS JEFFERSON
b GEORGE WASHINGTON
c ABRAHAM LINCOLN
d FRANKLIN ROOSEVELT

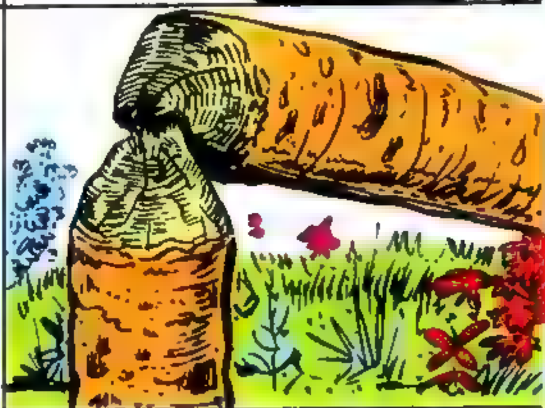

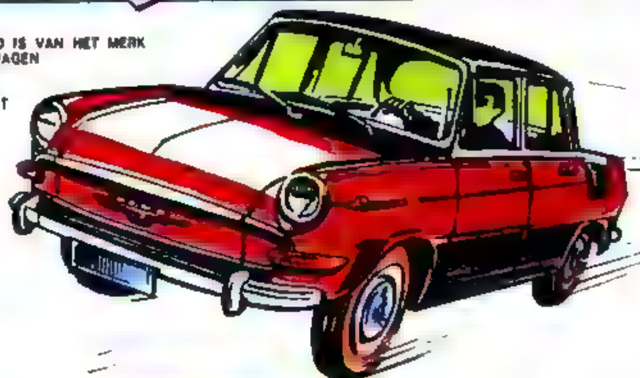
2. EEN GRAPPIG DIER IS DEZE
a GANS
b EEND
c ZWAAN
d. CHINESE KIP

3 DIT IS DE MOTOR VAN EEN
a ZEESCHIP
b KERNREACTOR
c VLIEGTUIG
d AUTO

4. DEZE BOOMSTAM IS NIET DOOR MENSEN MAAR DOOR DIEREN GEVELD WELKE DIEREN HEBBEN DIT GEDAAN?

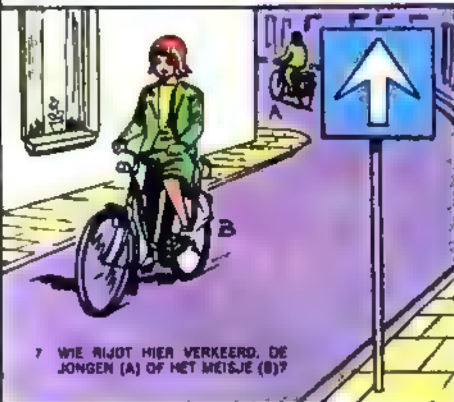

5. DEZE AUTO IS VAN HET MERK
a VOLKSWAGEN
b. SKODA
c SIMCA
d RENAULT

6. WELK DIER IS DIT?

7 WIE RIJDT HIER VERKEERD, DE JONGEN (A) OF HET MEISJE (B)?

Совершенствуем телеуправление глубиннонасосными скважинами

8 DIT SCHRIFT IS
a. ARABISCH
b. AFRIKAANS
c. TURKS
d. RUSSISCH

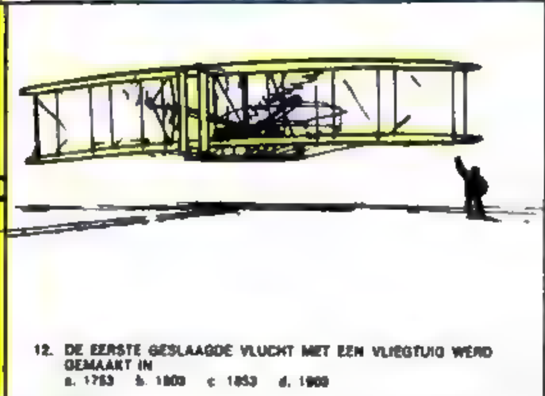
9. DE LANGSTE BRUG IN EUROPA KOMT DIT JAAR GEREED. HIJ LIGT OVER
a. DE THEEMS b. DE OOSTERSCHELDE c. DE SEINE
d HET KANAAL

10. DIT IS KEIZER HIROHITO VAN. .

11. DIT IS DE KOP VAN EEN
a. MUG
b. BIJ
c. VLIEG
d. LIBEL

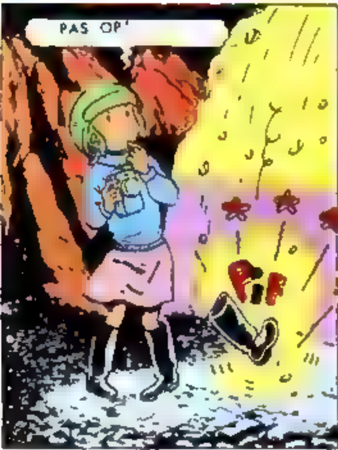

12. DE EERSTE GESLAAGDE VLUCHT MET EEN VLIEGTUIG WERD GEMAAKT IN
a. 1783 b. 1903 c. 1853 d. 1909

Butters

ANTWOORDEN OP BLADZIJDE 30.

Avontuur in de

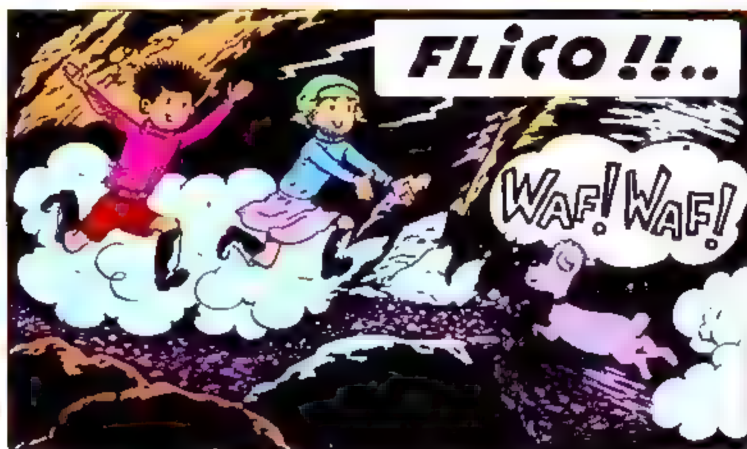

PYRENEEËN

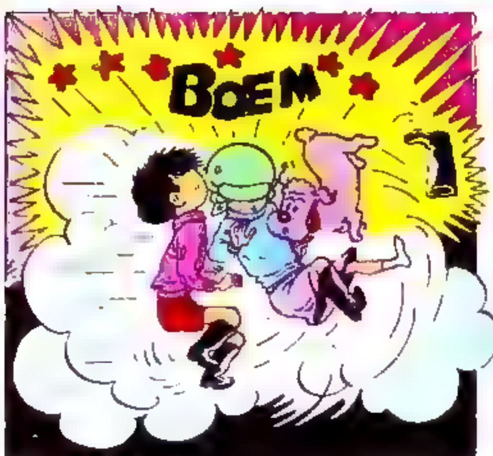
Tom en Tania zitten gevangen in de Geitenrots. Hoe komen ze daar ooit uit

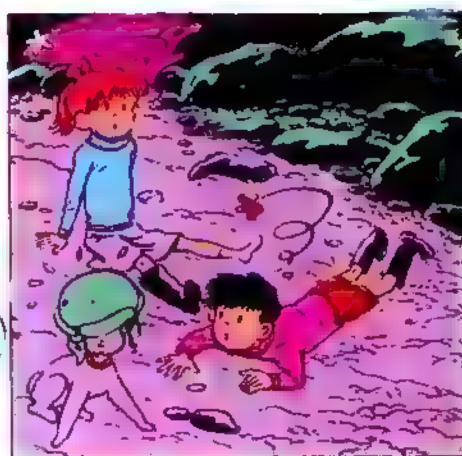

Billie Turf

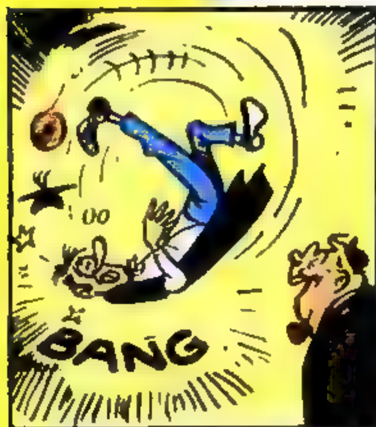
het dikste studentje ter wereld

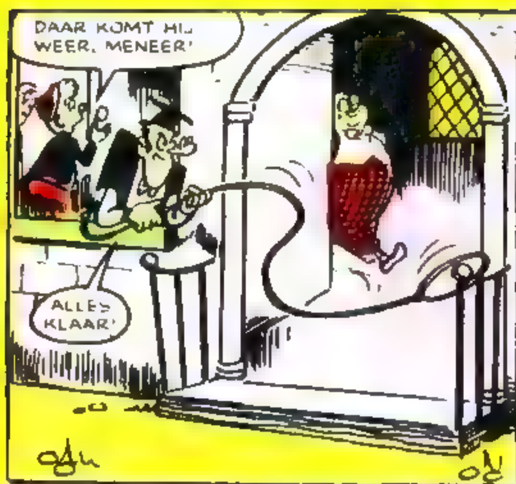

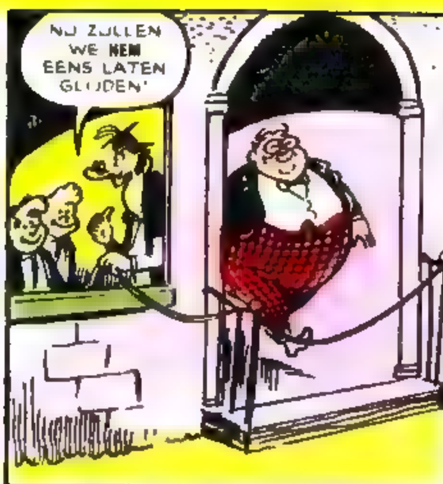

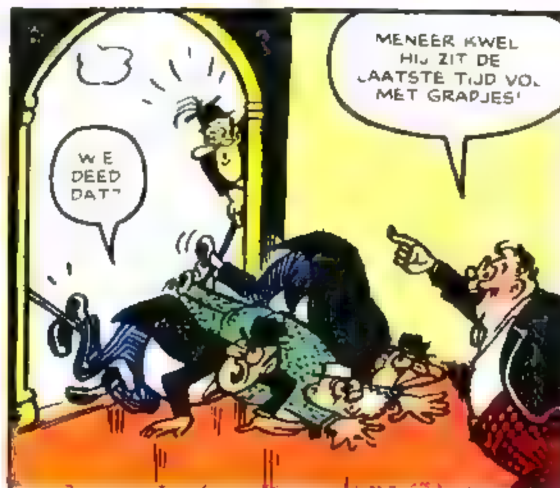

DAAR KOMT HIJ WEER, MENEER!
ALLES KLAAR!

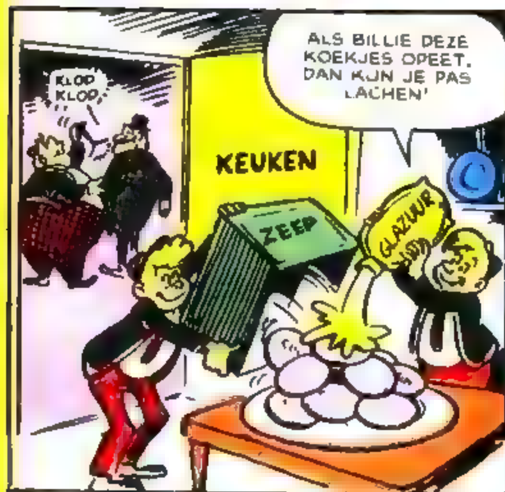

NU ZULLEN WE HEM EENS LATEN GLIJDEN!

MAAR OPEENS
OE, HET SCHOOL BESTUUR!

BONS
GELUKT!

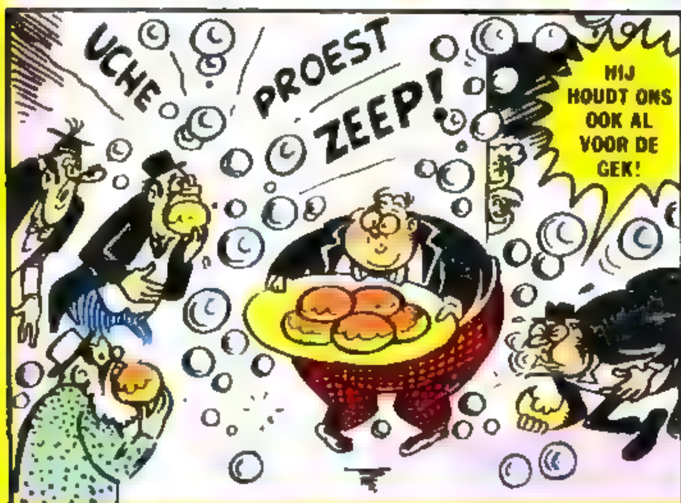

WIE DEED DAT?
MENEER KWEL, HIJ ZIT DE LAATSTE TIJD VOL MET GRAPJES!

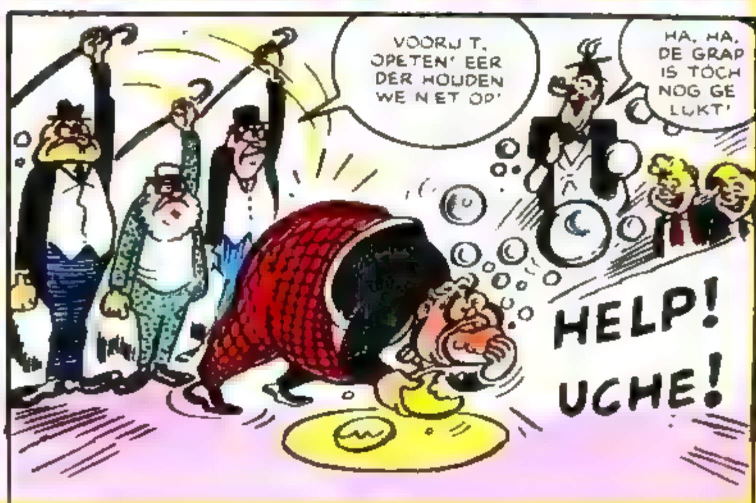

IK KAN DIE GRAPJES VAN U HELEMAAL NIET WAARDEREN!
HET WORDT TIJD DAT U VOLWASSEN WORDT!
KOM, LAAT MIJ U OVEREIND HELPEN!

KLOP KLOP
ALS BILLIE DEZE KOEKJES OPEET, DAN KUN JE PAS LACHEN!
KEUKEN
ZEEP
GLAZUUR

U KUNT EEN VOORBEELD NEMEN AAN DEZE AARDIGE JONGEN!
IK ZAL EVEN IETS LEKKERS VOOR U HALEN, HEREN!
KEUKEN

ALS IK HUN DIT AANBIED, STA IK HELEMAAL IN EEN GOED BLAADJE!
KEUKEN

UCHE
PROEST
ZEEP!
HIJ HOUDT ONS OOK AL VOOR DE GEK!

VOORUIT, OPETEN! EERDER HOUDEN WE NIET OP!
HA, HA, DE GRAP IS TOCH NOG GELUKT!
HELP!
UCHE!

De natuur in

SEPTEMBER

In september eindigt de zomer en begint de herfst. De natuur tooit zich met mooie bruine kleuren, die variëren van geel tot diepbruin. Op de akkers is het koren nu vrijwel gemaaid. Op deze bladzijden brengen we enige bijzonderheden van de natuur in deze maand onder jullie aandacht.

Tarwe

Gerst

Haver

Rogge

Dit zijn vier soorten koren die je in deze tijd tegen komt. Tarwe wordt gebruikt voor het bakken van brood, gerst speelt een rol bij het maken van bier, haver wordt onder andere gebruikt als voer voor paarden, rogge gebruikt men ook voor het bereiden van brood. Het stro van de rogge wordt in sommige streken gebruikt als dakbedekking.

Dit is de Vlaamse gaai. Je kunt hem herkennen aan zijn rozebruine kleur, de helderblauwe vlekken op zijn vleugels en zijn gevlekte kuif. Vlaamse gaaien leven van eikels en vruchten en ook van insekten en larven. Ze maken een krassend geluid, dat ze vlug achter elkaar herhalen.

De eikebomen zitten vol eikels. Eiken behoren tot een plantengeslacht, dat meer dan tweehonderd soorten telt, die hoofdzakelijk op het noordelijk halfrond voorkomen. Het zijn struiken en bomen. De meeste verliezen 's winters hun bladeren, maar sommige houden ze het hele jaar door. De schors levert looistof en die van de kurkeik kurk. Eikels leveren varkensvoer.

September is ook de tijd van de bramen. Je vindt ze aan doornige struiken langs de weg en in de bossen. Bramen kun je zo eten, maar er valt ook jam van te maken. Ook hierbij geldt weer: pluk ze voorzichtig, want de braamstruiken zitten vol doorns.

Oorworm

Wesp

Wespekever

Spin

Mier

Libelle

Roofkever

Hier zijn een aantal insekten en een spin. De blauwe waterjuffer of libelle tref je aan in de omgeving van vijvers en beken. De wespekever heeft dezelfde kleuren als de wesp. De oorworm verschuilt zich overdag tussen bloembladjes, vooral van dahlia's. De mier is onafgebroken in de weer om voedsel te zoeken, de roofkever komt alleen 's nachts te voorschijn. De spin is geen insekt, want hij heeft acht poten in tegenstelling tot de andere hier afgebeelde dieren, die er zes hebben.

Vlinders zijn er in deze maand heel wat te bewonderen. De rode admiraalvlinder (links onder) kun je vooral aantreffen in boomgaarden met rijp fruit. Andere soorten vliegen onafgebroken heen en weer boven de bloeiende bloemen en drinken gretig de nectar met hun lange tong. Een vlinder die heel erg actief is op dit gebied, is de sfinx (rechts boven).

Het wilgeroosje is een kleine, maar mooie bloem. Je kunt het gemakkelijk herkennen aan zijn helderroze bloemtrossen. Het groeit op open plekken in het bos en op stukken braakliggende grond. Na het einde van de eerste wereldoorlog was deze bloem de eerste, die weer verscheen op de puinhopen en ruïnes en in de bomtrechters

Dit is de adder, de enige gifslang in onze streken. Hij is te herkennen aan de brede, platte kop en de zigzaglijn over zijn rug. Overdag houdt hij zich schuil; 's nachts jaagt hij op prooi, die bestaat uit muizen, mollen, kleine vogels enzovoort.

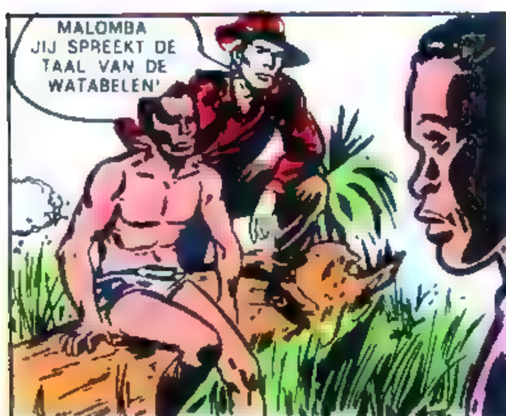

In deze tijd van het jaar bloeien overal de distels. Deze bloemen zijn erg mooi met hun purperen kleur. Maar als je ze wilt plukken, moet je ervoor zorgen, dat je eerst een paar handschoenen aantrekt, want de planten zitten vol stekels.

De wezel is een schuw, marterachtig roofdiertje, dat jacht maakt op ratten en muizen en zelfs op konijnen en vogels. Hij kan zonder moeite in bomen klimmen en omdat hij zo slank is, kan hij zijn prooi gemakkelijk tot in diens hol volgen. Ook is hij goed in springen en zwemmen. Hij leeft langs bosranden, waar hij onder heggen, houtmijten, in mollenesten of holle bomen huist. Zijn levensduur bedraagt vijf tot zeven jaar.

TIGER JOE en

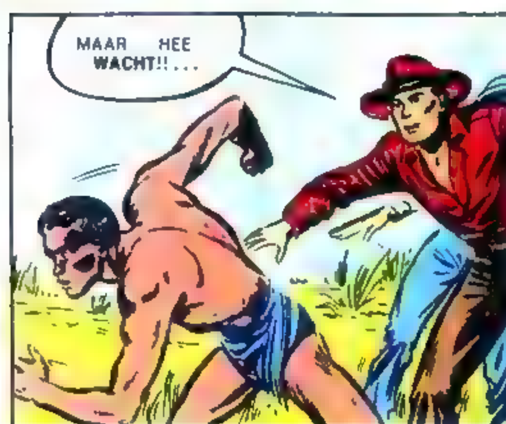
De karavaan van Tiger Joe stuit in de wildernis op een man die een lid van de stam der Watabelen blijkt te zijn

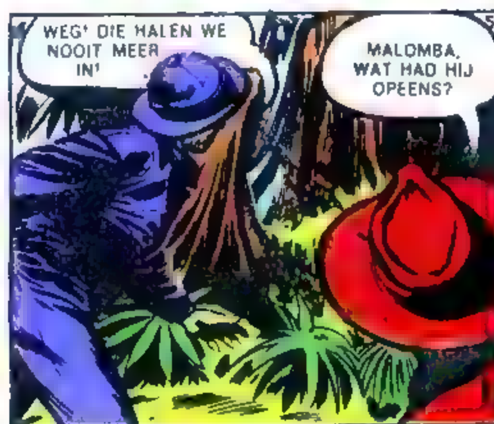

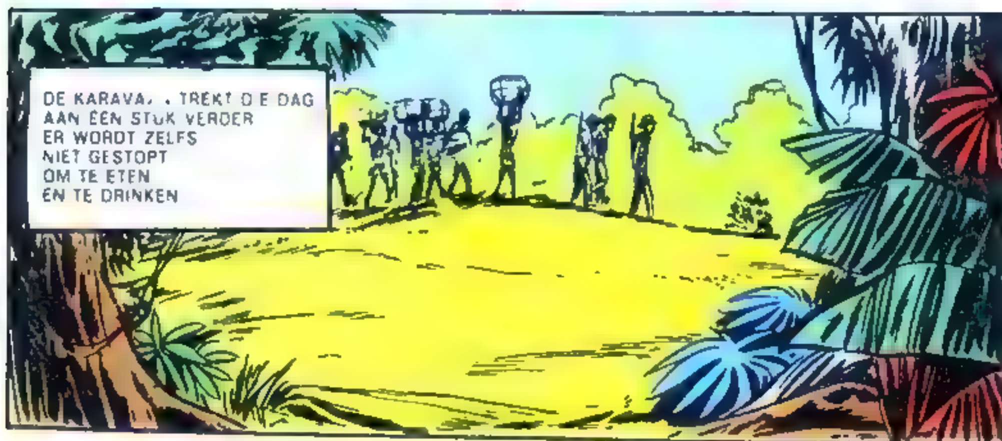

de verboden berg

Korte inhoud: Twee Britse jongens, Bryn en Eddi, worden op een Romeins schip naar Rome gebracht. Onderweg sterft de kapitein van het schip, die beloofd had hun de vrijheid te zullen hergeven. In Rome worden de jongens op de slavenmarkt verkocht. Bryn wordt gekocht door een patriciër, Decimus Sempronius Maximus, die hem bestemt voor zijn kleinzoon Gajus. Bryn ontmoet in de stad Eddi, die eerst bij de voddenkoopman Servius Calvus en daarna bij een aannemer in dienst is. Later trekt Bryn met Gajus uit Rome weg. Ze raken bij een gevecht betrokken en Bryn wordt door Eddi, die intussen vrij is, gered. Samen trekken ze naar Zuid-Italië, waar ze de koopman Kalitas ontmoeten. Ze blijven de hele winter bij hem

ONDER DE ADELAAR

DOOR H. R. POTTER

DE AVONTUREN VAN TWEE BRITSE JONGENS IN DE ROMEINSE TIJD

„We zijn volkomen vrij," bracht Eddi ernstig in het midden. „Mijn meester heeft me op vrije voeten gesteld en de meester van Bryn is door rovers om het leven gebracht."

„Het is goed, hoor, jongens," verklaarde de koopman. „Maak je er verder maar geen zorgen over. Wat mij betreft zijn jullie vrij en onafhankelijk en jullie hebt prima gewerkt. Maar nu moeten jullie eens luisteren. Als jullie met alle geweld meteen weg willen, zal ik je niet tegenhouden, maar het lijkt me verstandiger om nog even geduld te hebben. Als jullie nog een tijdje bij me blijven, zal ik doen wat ik altijd al van plan ben geweest."

„Wat dan?" vroeg Bryn nieuwsgierig.

„Jullie meenemen naar Judea. De meeste bedienden blijven hier bij voorkeur in het land en ik heb liever onafhankelijk personeel dan slaven in dienst. Dat vergt veel minder controle en het levert doorgaans betere arbeid op."

„Judea?" vroeg Eddi onzeker. „Heb ik het goed dat dat aan de andere kant van de zee ligt?" Hij had dikwijls horen praten over de oorlog tegen de joden, maar had er geen idee van waar deze zich afspeelde.

„Zo is het inderdaad. Ik ben belast met het aanvullen van de legervoorraden daar en ik heb een paar betrouwbare, hardwerkende mannetjes nodig. Als mijn schepen ginds zijn gelost en het materiaal te bestemder plaatse is, vertrek ik naar Alexandrië. Dat ligt in Egypte, begrijp je? En het lijkt me voor jullie een koud kunstje daar een schip te krijgen naar Gallië. Nou, wat vinden jullie ervan?"

„Kunnen we er dan vast op rekenen dat u ons meeneemt naar Judea?" vroeg Bryn hoopvol.

„Vast en zeker. Desgewenst mogen jullie met me de hele wereld overtrekken. Goed," ging hij op zakelijke toon voort, „dat is dan afgesproken. Nu het toch zover is, kan ik jullie maar beter meteen naar de werf sturen om een oogje in het zeil te houden bij het laden van de *Scylacia*. Dat is het schip waarmee we uitvaren. Ik denk dat we nog ongeveer een week zullen moeten wachten."

„Wanneer beginnen we op de werf?" vroeg Eddi gretig.

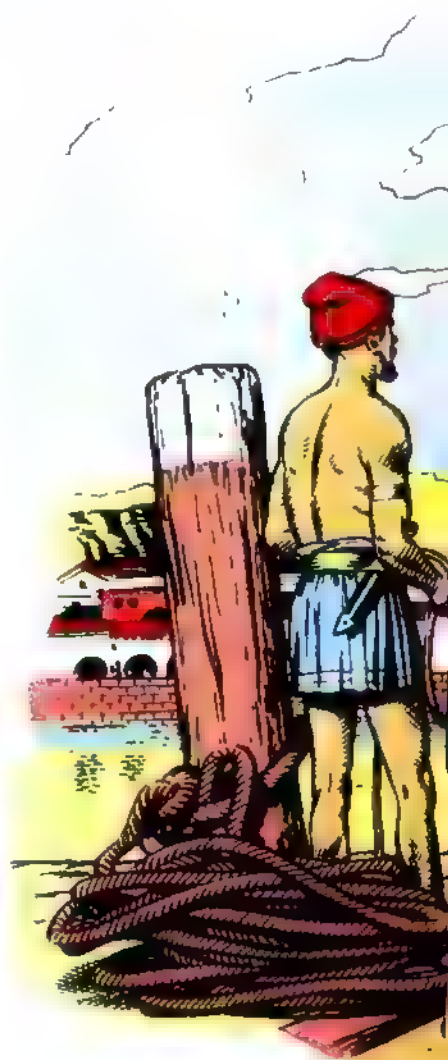
„Zodra de laatste orders voor de levering van houtskool zijn uitgevoerd. Het weer wordt nu zo mooi, dat er toch niet veel meer te verkopen is. De boekhouder zal jullie wel waarschuwen. Jullie kunt met zijn drieën bij elkaar blijven."

Met het vorderen van de lente kwam het werk in het pakhuis inderdaad bijna helemaal tot stilstand. De jongens begonnen zich al wat te vervelen, totdat op een morgen een oude man, Tulla genaamd, zich bij de boekhouder kwam melden. Tot dusver had hij op de olieopslagplaats gewerkt, maar gedurende de kalme zomermaanden nam hij het beheer van het houtskoolpakhuis over. Aulus, de boekhouder, gaf de beide vrienden opdracht hun spullen bij elkaar te zoeken en 's avonds laadde het drietal zijn bezittingen op een handkar en trok naar de scheepswerf.

De *Scylacia* was een omgebouwd oorlogsschip van het Kretenzische type. Het schip was oorspronkelijk geschikt geweest voor het vervoer van honderdtwintig man en het was uitgerust met twee rijen banken voor de galeislaven. In de loop der jaren had het echter ingrijpende veranderingen ondergaan, totdat het tenslotte wegens zijn geringe snelheid was overgegaan naar de handelsvloot.

Kalitas had de boeg, die aanvankelijk bestemd was geweest voor het rammen van andere boten, laten verbouwen en de werpinstallaties voor de zware keien waarmee de tegenstanders moesten worden bestookt, laten verwijderen. De gaten van de bouten waarmee deze aan dek waren bevestigd geweest, had hij laten vullen met pek. Maar ofschoon het schip verhoogde zijkanten had en de gaten voor de roeispanen waren dichtgetimmerd, deed het nog altijd sterk aan een oorlogsbodem denken.

Een volle week voordat er toestemming zou worden gegeven om uit te varen, lag de *Scylacia* beladen en opgetuigd klaar voor het vertrek. De jongens konden hun ongeduld nauwelijks bedwingen. Maar eindelijk was het dan zover dat alle formaliteiten

Na het gebruikelijk eerbetoon aan de goden van water en wind werd het grootzeil gehesen en voer het trotse schip statig de haven uit.

waren vervuld en dat het koopvaardijseizoen officieel kon worden geopend. Na het gebruikelijke eerbetoon aan de goden van water en wind werd het grootzeil gehesen en voer het trotse schip statig de haven uit. De wind was gunstig en de zee bleef kalm, zodat het na een week zonder tegenslagen in Askalon binnenliep.

De eerste dagen vergde het lossen van de lading en het opslaan ervan in verschillende pakhuizen zoveel van hun tijd en aandacht, dat de jongens er haast niet toe kwamen de vreemde stad eens te verkennen. Behalve dat het havenkwartier stampvol soldaten en transportcolonnes zat, was er weinig te merken van de bittere strijd die in het binnenland werd gestreden. Pas toen ze later op weg gingen naar het Romeinse kamp buiten Jeruzalem, maakten de beide vrienden van dichterbij kennis met de oorlog. Op die tocht passeerden ze het ene verlaten en half uitgebrande dorp na het andere en ze troffen haast geen boerderij meer aan waar het leven zijn normale gang ging. Het was een vervelende en vermoeiende reis. Of ze nu een brede weg door de woestijnen en heuvels namen dan wel een bochtig bergpad, telkens weer verschenen er militaire colonnes die voorrang hadden, zodat de karavaan met handelswaar herhaaldelijk oponthoud had en soms urenlang moest wachten. Eerst toen ze de grenzen van het kamp bereikt hadden, konden ze behoorlijk doorrijden.

Kalitas had onder de officieren talrijke vrienden en goede bekenden en toen hij zijn zaken had afgewikkeld, nam hij graag hun uitnodiging aan om bij hen het weekeinde door te brengen. De jongens mochten hun eigen gang gaan, op voorwaarde dat ze het kamp niet zouden verlaten. Ze maakten van dit voorrecht een gepast gebruik, waarbij ze goed oppasten dat ze de weg niet kwijtraakten en zich geen moeilijkheden op de hals haalden. De soldaten maakten wel een strenge indruk, maar gedroegen zich niet onaardig.

„Denk eraan dat jullie je eigen karavaan niet uit het oog verliest," zei een schildwacht waarschuwend. „Al die militaire voertuigen lijken op elkaar en als je eenmaal verdwaalt, word je opgepakt eer je het weet."

„O, ik dacht al dat die wagens van ons anders kans liepen om te worden gestolen," merkte Eddi droogjes op.

De schildwacht begon te lachen. „Wat zou een soldaat met die ouwe boerenkarren moeten beginnen? Nee, in alle ernst: als jullie een beetje in de buurt blijven, lopen jullie het minste risico."

„Maar Kalitas heeft gezegd dat we gerust het kamp mochten gaan bekijken," bracht Bryn in herinnering.

„Luister nou eens goed, haantje-de-voorste, dit kamp loopt met een grote boog om Jeruzalem heen. Zie je die heuvel daarginds, aan de overkant van het dal van Kedron — die met die olijfbomen erop? Nou, tot zover strekt het gebied van ons legioen zich uit. De streek die daaraan grenst, is bezet door het Vijfde. Dat heeft zijn tenten opgeslagen recht tegenover de belangrijkste stadspoort. Het zal niet lang meer duren eer ze een bres hebben geslagen in de buitenste wallen, zodat ze het nieuwere gedeelte van de stad kunnen binnendringen. Wij van onze kant zijn bezig de tweede stadswal te veroveren. Als het eenmaal zover is, is het gauw bekeken." Met deze woorden maakte de soldaat een veelzeggend gebaar in de richting van de enorme vestingmuren, die de jongens hoog boven de omgeving zagen uitrijzen.

De binnenstad, die voor een groot deel op heuvels was gebouwd, telde een hele reeks indrukwekkende gebouwen. Eerst dachten ze dat de schildwacht meer speciaal het massieve gevaarte van de Antoniatoren op het oog had, maar hij bedoelde een complex dat iets meer naar links lag en iets hoger. Toen de jongens dit zagen, waren ze sprakeloos van verbazing.

In blinkend witte en glanzend gouden tinten rezen langs de hellingen van een tweelingheuvel de gebouwen op. Op de dubbele top werden ze bekroond met een geweldige tempel.

Zelfs het trotse Rome had niet zo'n wonderbaarlijke schepping binnen zijn muren.

„Wat is het voor een gebouw?" fluisterde Bryn tenslotte.

„Wat het voor een gebouw is, jonge vriend?" herhaalde de schildwacht verwonderd. „Weet je dat dan niet? Die tempel is de oorzaak van alle ellende die we hier in dit vervloekte land beleven. Maar nu is het mooi geweest. Als we eenmaal die vesting hebben genomen, breken we hem tot de grond toe af."

Er volgde een stilte, zodat ze het geklop konden horen van de houwelen en spaden waarmee een afdeling van de genie op enige afstand een tijdelijke weg aan het aanleggen was door het puin nabij de buitenste stadswal. Meer in de richting van de hoofdpoort klonk het doffe gedreun van de rammeien, die met kracht tegen de vesting neerkwamen. Plotseling kwam er van de kant van de tempel een langdurig en klaaglijk geloei op hen af. Verschrikt keken de jongens elkaar aan. Het geluid had evenmin iets dierlijks als iets menselijks, en toch deed het aan het gebalk van een ezel denken. Vreemd, want er bestond geen enkel levend wezen dat zo'n enorm lawaai kon veroorzaken. Hun bijgelovige vrees deed hun het hart in de keel kloppen.

„Wat was dat?" vroegen ze als in koor.

„Ja, daar vragen jullie wat," antwoordde de schildwacht somber. „Dat ellendige geluid krijgen we nu al elke dag te horen, zolang we hier zijn. Als je de verhalen mag geloven, is het de stem van een van hun goden, die om zijn maaltijd roept. Hij leeft daarboven in die tempel, zeggen ze, en hij heeft de kop van een ezel."

„Wat een onzin," zei Eddi ongelovig. „Moeten we misschien ook nog aannemen dat hij bij wijze van ontbijt een paar Griekse jongetjes oppeuzelt?"

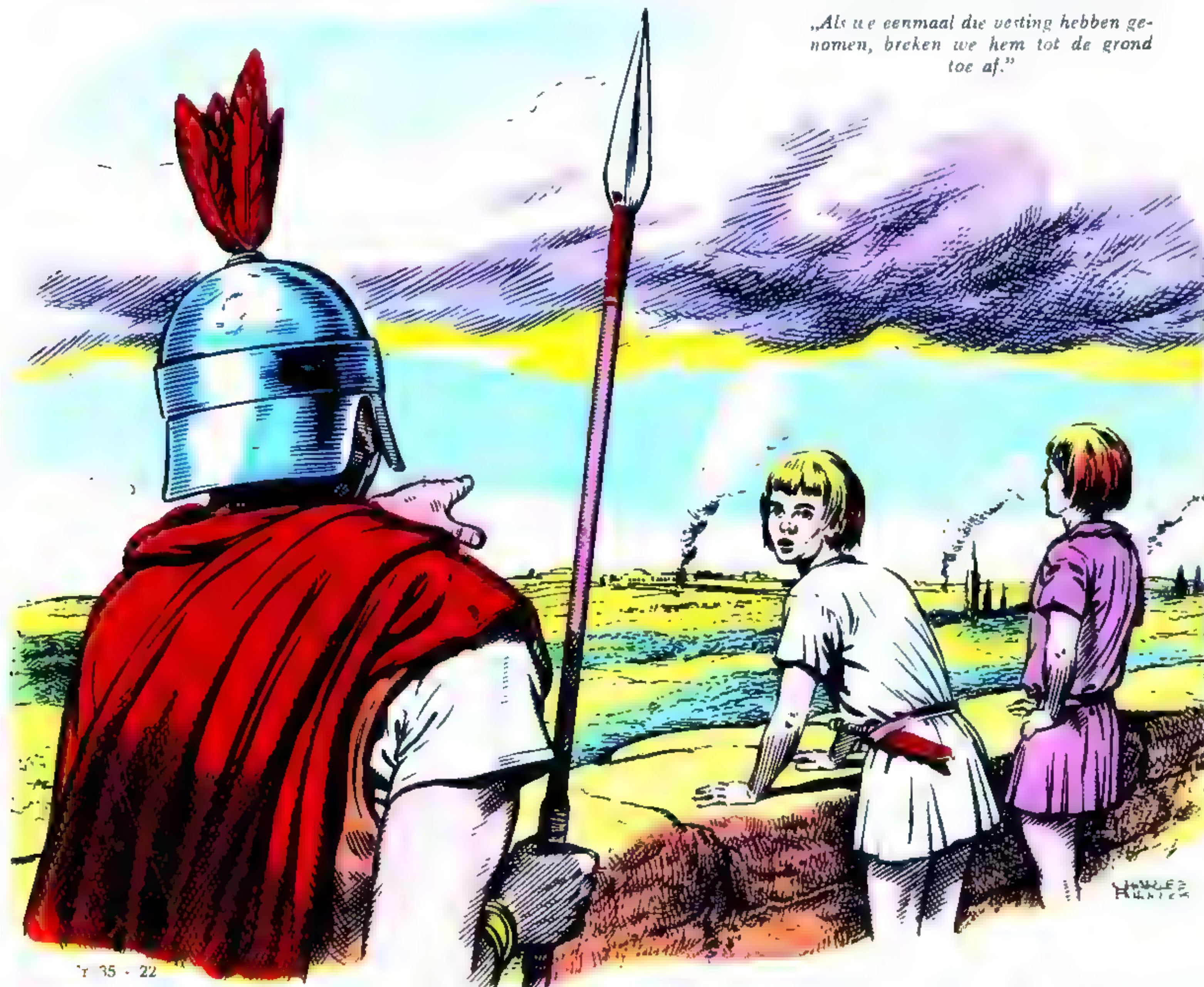
„Of je het nu leuk vindt of niet, dat doet hij inderdaad!" riep de schildwacht vertoornd uit. „En als je soms denkt dat ik je maar wat wijsmaak, pas dan maar op dat ik je niet een kopje kleiner maak, lelijke kampluis!"

„Nou, ik vind het met permissie toch maar een raar verhaal," hield Eddi koppig vol. „Ik heb een hele tijd bij twee joden onderdak gehad en dat waren de beste mensen die je je maar kunt voorstellen."

Na dit minder prettige einde van het gesprek slenterden ze verder het kamp door. Ze hadden de voornaamste aanvoerwegen al leren kennen tijdens het afleveren van de provisie die hun baas uit Italië voor de troepen had meegebracht en daarom viel het hun niet moeilijk de opslagplaatsen en veldkeukens terug te vinden, die op een wat hoger gelegen stuk grond waren gevestigd, vanwaar ze een veel mooier uitzicht op de stad hadden dan te midden van de tenten en strijdwagens. Weldra stonden ze met enkele van de koks en bewakers op goede voet, zodat ze voortdurend op de hoogte bleven van de vorderingen van het beleg. Marcus, de chef-kok van het tiende legioen, vertelde hun dat het vreemde geluid dat ze hadden gehoord, afkomstig was van de magrepha, de grote schalmei, die door een van de priesters werd geblazen ten teken dat het tijdstip van het dagelijkse offer in de tempel was aangebroken

Toen ze aan hun derde rondgang begonnen, hadden de Romeinen juist de buitenste stadswal over de volle lengte in hun bezit gekregen. Het kwartier dat tussen deze wal en de tweede muur lag, werd de nieuwe stad genoemd en er waren honderden sol-

„Als we eenmaal die vesting hebben genomen, breken we hem tot de grond toe af."

daten bezig met het plunderen van elk gebouw dat in deze wijk was te vinden. Onder de koks en bewakers werd druk gewed over de vraag hoe lang het nog zou duren voor de legioenen het eigenlijke Jeruzalem zouden binnentrekken.

Staande op een kar tuurde Eddi met de hand boven de ogen naar de oude stad. Het zag er naar uit dat heel de veroverde wijk met de grond gelijk werd gemaakt. Overal werden reeds voorbereidingen getroffen om de tweede muur aan te vallen met behulp van zware rammeien en hoge houten strijdtorens. Bryn wees naar een rammei, langer en dikker dan een boomstam, die door een troep zwetende paarden door het puin werd getrokken.

„Moet je daar eens kijken!" riep hij verbaasd uit. „Ik kan me niet voorstellen dat er ook maar één muur tegen een dergelijk wapen bestand is." Maar nauwelijks waren de aanvallers de tweede stadswal tot op schootsafstand genaderd, of de verdedigers zonden hun een stroom van pijlen tegemoet, waarna met behulp van katapulten werd geprobeerd de rammei door middel van in olie gedrenkte, brandende vodden in brand te schieten.

„Die Romeinen hebben het er toch nog niet zo makkelijk mee als ze dachten," merkte Eddi op.

„Zo is het maar net, jongeman," gaf een van de koks toe. „Toen we hier pas kwamen, hadden ze het daarginds onderling met elkaar aan de stok. Met diezelfde katapulten die ze nu op ons richten, werd toen de oude stad bestookt. Maar het schijnt dat ze het eens zijn geworden en nu trekken ze gezamenlijk tegen ons op. En in beide kampen weten ze wat vechten is. De overwinning valt ons beslist niet in de schoot."

„Is het ook bekend wie daar de leiding hebben?" wilde Bryn weten.

„Jawel. Dat wil zeggen," hernam de kok, terwijl hij minachtend in het zand spuwde, „we weten alleen hoe ze heten. De ene aanvoerder noemen ze Simon van Geraza en de andere Johannes van Gishala. Maar wat doet het ertoe? Onze legioenen krijgen hen wel te pakken, al zouden ze er ook tien jaar over moeten doen om die vervloekte wallen te slechten!"

HOOFDSTUK 11

Roof en plundering

Kalitas begon zich zorgen te maken over de jongens. Ze waren steeds erg gewillig geweest en hadden voortdurend hard gewerkt, maar de laatste tijd werden ze gauw moe en klaagden telkens over ernstige hoofdpijn. Bryn had een zachte aanval van de een of andere koorts gehad. Kalitas dacht dat een paar dagen rust er wel af konden. Het leek hem het beste deze te gebruiken om even terug te gaan naar Askalon en de jongens mee te nemen om te zien hoe zijn boekhouder Aulus het ondertussen in de loodsen had gemaakt. Hij dacht dat de zeelucht de jongens goed zou doen, zodat ze met vernieuwde kracht aan het werk konden gaan. En misschien was tegen de tijd dat ze terug zouden zijn, de ergste ellende in het kamp wel achter de rug.

Toen hij tegen de jongens zei wat hij van plan was, waren ze meteen één en al enthousiasme. Het gevolg was dat de slaperige ossen al lang en breed voor de karren waren gespannen voordat hun baas de laatste toebereidselen voor de reis had getroffen. De koopman kon zich hun ongeduld best voorstellen. Zelf wilde hij ook het liefst zo gauw mogelijk de streek rondom Jeruzalem, met haar gevaarlijke epidemieën, achter zich laten.

Vol spanning zaten Eddi en Bryn op de voorste kar te wachten totdat Kalitas had afgerekend met het Romeinse personeel dat hem bij het lossen en stouwen van zijn koopwaar behulpzaam was geweest. Eindelijk was het dan zover dat hij naast hen kon komen zitten. Eddi liet de lange zweep knallen boven de koppen van de lome trekdieren en de tocht naar Askalon was begonnen.

Een uur later waren de belegerde stad en het Romeinse legerkamp door de lage heuvels aan het gezicht onttrokken. De koopman slaakte een zucht van verlichting. „Soldaten zijn beste kerels," bromde hij, „maar je moet niet te dicht met je neus op het werk staan dat ze te doen hebben."

„Zou jij soldaat willen worden?" vroeg Bryn aan zijn vriend.

„Niks, hoor," antwoordde Eddi vol afschuw. „Als ze niet half verhongerd met de handen in de schoot op de wallen van een stad zitten in afwachting van een aanval, zijn ze doorgaans bezig met het slopen van een vesting onder een regen van vijandelijke projectielen. Ik zie de aardigheid er niet van in."

„Weet je wat het is? Ze leven onophoudelijk in de hoop op een overwinning," merkte Kalitas op. „Of op een mooie plunderpartij," voegde hij er met een knipoog aan toe.

„Nou, laat ze daar dan maar gelukkig mee zijn," hernam Eddi. „Ik voor mij heb liever een kudde schapen onder mijn hoede."

„Net mijn idee," viel Bryn hem bij. „Je hebt dan nog weleens last van een verdwaalde wolf, maar die gebruikt tenminste geen katapult."

„Och, ieder beroep heeft zijn voor en tegen, hoor," zei Kalitas met een ernstig gezicht. „Ik denk dat er niet veel soldaten te vinden zijn die hun baantje zouden willen ruilen voor dat van schaapherder. Maar hoe het dan ook mag zijn, de eerste paar dagen hoeven we ons over het soldatenleven gelukkig geen zorgen te maken. Als het weer niet te veel heeft tegengewerkt, ligt er in Askalon een boot met groente en fruit op ons te wachten. Die gaan we lossen. Dat is tenminste weer eens wat anders, wat jullie?"

Bij het horen van dit nieuws hadden de jongens nog dubbel zoveel plezier in het onverwachte reisje. Vooral Eddi vond het een heerlijk vooruitzicht. Hij voelde zich op een geheimzinnige manier aangetrokken tot de zee en elk schip dat hij in het vizier kreeg, maakte zijn belangstelling in de hevigste mate gaande. Bryn vond dit wel een beetje vreemd, omdat zijn vriend een even grote landrot was als hijzelf. Groot was de teleurstelling toen ze de havenstad bereikten. Kalitas zag zich genoodzaakt zijn plannen te herzien, want de groenteboot was nog niet aangekomen en kwam ook de eerstvolgende dagen niet opdagen. De koopman begon zich al ernstig zorgen te maken over het lot van bemanning en schip, toen hij eindelijk hoorde dat het vertrek was vertraagd en dat het nog wel een week kon duren eer het vrachtje in Askalon zou arriveren.

„Zo lang kunnen we helaas niet blijven wachten," zei hij somber. „Op die manier komen de legioenen eenvoudig zonder verse groente te zitten." Nog dezelfde dag stuurde hij Aulus het land in om zoveel mogelijk geschikte produkten op te kopen en nam de jongens mee naar de heuvel die achter de stad oprees, om daar de ene zak na de andere te vullen met de kruidige, bolvormige planten die daar in het wild groeiden. Ze roken en smaakten naar uien, maar op het eerste gezicht deden ze Bryn denken aan de grasklokjes in zijn geboorteland, voordat deze in bloei stonden. Sommige van de bollen waren tamelijk groot, maar toch een stuk kleiner dan de uien die uit Egypte en Hispanje kwamen.

Wordt vervolgd

BELANGRIJKE MEDEDELING

Beste jongens en meisjes,

Iedere week weer genieten jullie van die prachtige verhalen en strips in SJORS. Je bent er al helemaal aan gewend dat die verhalen volledig in kleuren zijn gedrukt. Je zou ze vast niet willen missen. Wij begrijpen dat ook. De kosten die het drukken van zo'n kleurig blad met zich meebrengt, zijn de laatste tijd echter zo ontzettend gestegen, dat wij vanaf volgende week de prijs met vijf cent zullen moeten verhogen.
Vanfa het volgende nummer kost jullie weekblad dus dertig cent (voor België 5 frank).
Je kunt er dan echter van verzekerd zijn, dat SJORS iedere week even kleurig en gezellig zal zijn als je gewend bent.

De club van vijf in:

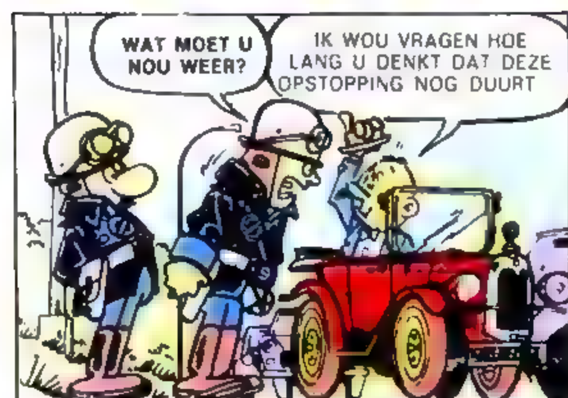

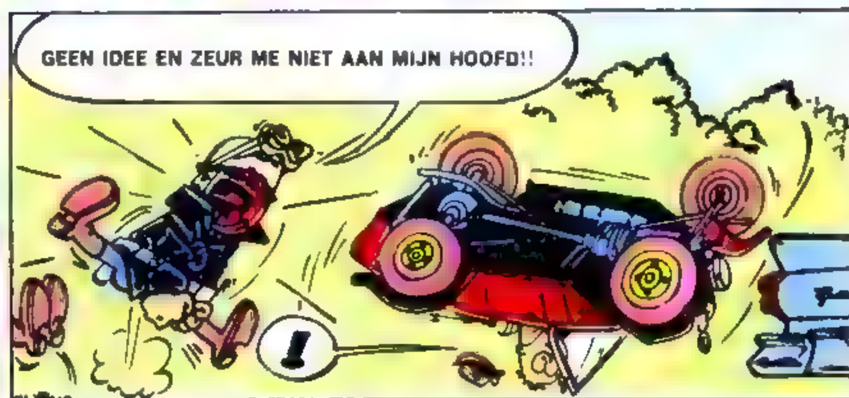

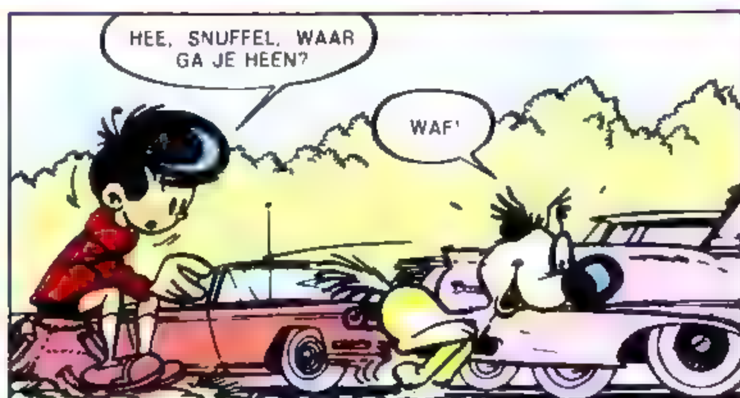

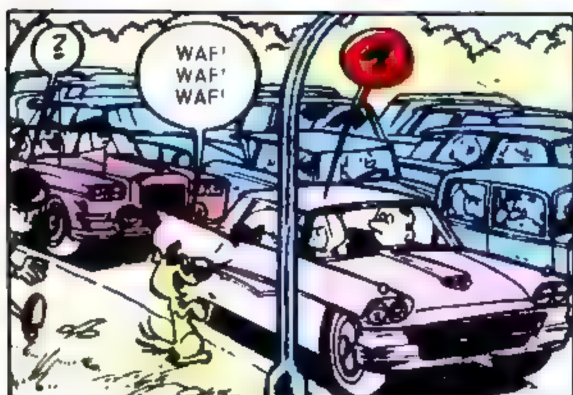

race naar de zon
Agent Lassoup is hevig verontwaardigd over de behandeling die hij van de oosterse s e k gekregen heeft

LATEN WE INTUSSEN NIET VERGETEN, DAT WE HIER ZIJN OM TE LIFTEN MISSCHIEN WIL IEMAND ONS MEENEMEN!

MAAR IK VREES DAT ZOLANG DIE OPSTOPPING DUURT, NIEMAND ERAAN DENKT ONS TE HELPEN!

HEE, SNUFFEL, WAAR GA JE HEEN?
WAF!

?
WAF! WAF! WAF!

VERTALING: . . GOEIENDAG. . .

. . IK LIFT.

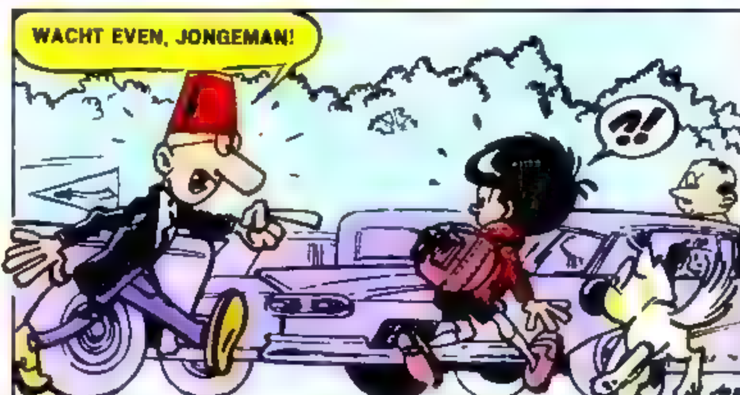

. EN IK WIL GRAAG MEERIJDEN. .

AH, IK SNAP HET! SNUFFEL PROBEERT EEN AUTOMOBILIST MET ZIJN KUNSTJES TE VERTEDEREN!
?

ZIE JE DAT HONDJE DAAR? HIJ EN ZIJN BAAS MAKEN DE INDRUK DAT ZE MEE WILLEN RIJDEN NAAR HET ZUIDEN U MOET ZE MEENEMEN PAPA!
ALS JULLIE DAT GRAAG WILLEN, DAN GA IK ERMEE AKKOORD!

JONGEMAN, ALS JE ZIN HEBT MAG JE IN MIJN SNELLE WAGEN STAPPEN!
O, GRAAG MENEER!

SECRETARIS!
JA, GOED, PIRAMIDALE HOOGHEID! IK ZAL HET DOEN!

WACHT EVEN, JONGEMAN!
?!

DE SCHIPBREUKELINGEN

TIJDENS EEN ZWERFTOCHT DOOR DE OMGEVING HAALDEN WE EEN BEER OP DIE WE DE VORIGE DAG GESCHOTEN HADDEN

GELUKKIG WAS DE HUID NOG GROTENDEELS GAAF. NADAT WE DE BEER OP DE KAR HADDEN GELEGD, KEERDEN WE TERUG NAAR DE TENT

WE WAREN HET ER ALLEMAAL OVER EENS, DAT DE EXPEDITIE LANG GENOEG GEDUURD HAD, EN DE VOLGENDE DAG GING HET DAN OOK IN ÉÉN RUK TERUG NAAR HET ROTSHUIS

DAAR WAS WEER VAN ALLES TE DOEN. DE REGENTIJD NADERDE, ZODAT WE DE VOLGENDE DAG DIRECT BEGONNEN MET PLOEGEN EN ZAAIEN

INTUSSEN HIELD JACK ZICH BEZIG MET HET TEMMEN VAN EEN STRUISVOGEL, DIE WE LEVEND HADDEN WETEN TE BEMACHTIGEN. HET KOSTTE HEEL WAT MOEITE, MAAR TENSLOTTE LUKTE HET HEM DE STRUISVOGEL ALS RIJDIER TE GEBRUIKEN

BEHALVE HET WERK OP DE PLANTAGES EN AKKERS EISTE DE STEEDS GROTER WORDENDE VEESTAPEL OOK VEEL VAN ONZE TIJD, ZODAT VRIJE OGENBLIKKEN MAAR SCHAARS WAREN. TOCH WIST IK NOG TIJD TE VINDEN OM ONZE VOORRAAD SCHALEN EN KRUIKEN AAN TE VULLEN. WE HADDEN EEN GROTE HOEVEELHEID PIJPAARDE VERZAMELD EN TOEN IK NOG EEN DRAAISCHIJF IN ELKAAR GEKNUTSELD HAD, VERVAARDIGDE IK ZELFS EEN HEEL AARDIG SERVIES

INTUSSEN BRAK DE REGENTIJD AAN EN HET GROOTSTE DEEL VAN DE TIJD MOESTEN WE IN HET ROTSHUIS DOORBRENGEN

AAN DE WONING VIEL NIET VEEL MEER TE DOEN ZODAT WE NAAR ANDERE BEZIGHEDEN ZOCHTEN

ALS WE EENS EEN KAJAK GINGEN BOUWEN!

WE HADDEN WEL EEN SLOEP EN EEN ZELFGEMAAKTE KANO, MAAR DIE WAREN TE PLOMP EN NIET WENDBAAR GENOEG VOOR DE ZEEHONDEJACHT

DIT VOND ALGEMENE INSTEMMING EN DE EERSTVOLGENDE WEKEN WAREN WE DRUK IN DE WEER

BAMBOE, DAT IN OVERVLOED OP HET EILAND TE VINDEN WAS, WAS ONS VOORNAAMSTE MATERIAAL.

HET IS ZO LICHT ALS EEN VEERTJE!

WE BESPANDEN HET GERAAMTE MET ZEEHONDEVEL DE CONSTRUCTIE WAS ZO LICHT DAT ÉÉN MAN DE KAJAK MET GEMAK KON VERVOEREN

FRITZ MOET HEM METEEN MAAR EVEN PROBEREN!

NIET TE VER WEGGAAN, HOOR!

IK KAN ZWEMMEN!

FRITZ GAF EEN DEMONSTRATIE IN KAJAKVAREN ALSOF HIJ ONDER DE ESKIMO'S WAS OPGEGROEID ONS BOUWSEL VOLDEED IN ALLE OPZICHTEN

NU GAAT HIJ TOCH TE VER

ONGEMERKT WAS HIJ AFGEDREVEN EN KWAM IN DE MONDINGSSTROOM VAN HET RIVIERTJE TERECHT DIE HEM REGELRECHT NAAR ZEE STUWDE

MET HET LICHTE BOOTJE ZOU HIJ NOOIT TEGEN DE STROOM OP KUNNEN HIJ ZOU STEEDS VERDER WEGDRIJVEN

ZO SNEL WE KONDEN MAAKTEN WE DE SLOEP GEREED MAAR TOEN WE AFVOEREN WAS FRITZ NERGENS MEER TE ZIEN!

DE MAN VAN STAAL

ENKELE BOEVEN ONTSTELEN TED EN KEN EEN GOUDSCHAT DE VRIENDEN GAAN DE KERELS ACHTERNA, MAAR OP ZEKER OGENBLIK STAAN ZIJ OOG IN OOG MET DE POLITIE

NU HEEFT TED ARCHIE NIET MEER ONDER CONTROLE

MIJN ZENDER WERKT NIET MEER DAT IS DE SCHULD VAN DIE AGENT'

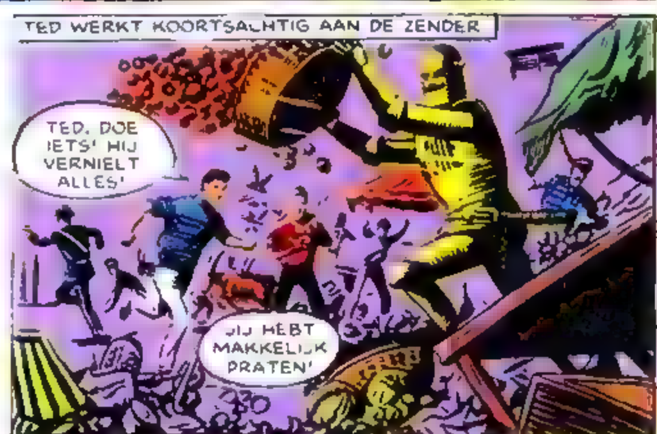
HALT! IK WAARSCHUW U..

2'90

ARCHIE GRIJPT EEN VAN DE AGENTEN

TED WERKT KOORTSACHTIG AAN DE ZENDER

OP HET PLEIN ONTSTAAT EEN COMPLETE CHAOS

VOORUIT, ARCHIE, PEDDEL ZO HARD JE KUNT!

UREN LATER...
HE, HE. WE ZIJN BUITEN DE STAD!
JA, MAAR ZOLANG WE HET GOUD NIET HEBBEN, LOPEN WE GEVAAR!

IK VRAAG ME AF, WAAR BRANDA NU UIT HANGT. WE MOETEN HEM EN ZIJN WEERMACHINE IN HANDEN KRIJGEN!

BRANDA BEVINDT ZICH VLAKBIJ...
OP NAAR DE VOLGENDE BUIT!
HOPELIJK HEBBEN WE NU MINDER LAST VAN DIE ROBOT!

SIGNOR BRANDA, KIJK DAAR EENS!
WE MOETEN DIE LUI EEN LESJE LEREN, ANDERS BLIJVEN ZE LASTIG!

GELUKKIG HEBBEN WE DE WEERMACHINE NOG...

EN ZO...
WAT GEBEURT ER?
WAT EEN WIND!...

LIEVE HELP, HET IS EEN ORKAAN!
ONMOGELIJK! DIE KOMEN HIER NOOIT VOOR!

KEN, KIJK DAAR EENS! BRANDA MET ZIJN WEERMACHINE! HIJ HEEFT DIT OP ZIJN GEWETEN!...

WIE puzzelt er mee ?

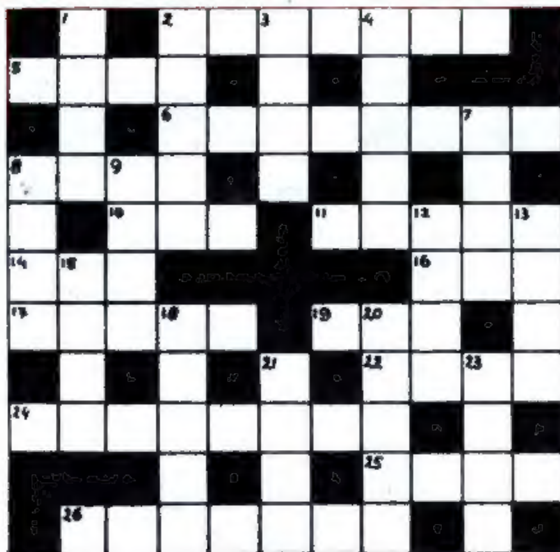

WIE IS WIE?

Kun je de namen van deze kinderen achterhalen als gegeven is dat Bob dezelfde kleur haar heeft als Annie en de hand vasthoudt van Betty. Verder staat Betty tegenover Tom en Mary.

KRUISWOORDPUZZEL

Horizontaal

2 In een bewaarplaats zetten
5 Stijl van een deur
6 Taal van oud Indiaans volk
8 Elke
10 Zeer
11 Bloem
14 Dicht
16 Verenigde Naties
17 Pardon
19 Daarna
22 Gebrek
24 Plaats in Gelderland
25 Beest
26 Betrekking

Verticaal

1 Jongensnaam
2 Mannelijk rund
3 Batterij
4 Door het lot aanwijzen
7 Het zij zo
8 Geneesheer
9 Ladder
12 Gemalin van Jupiter (myth.)
13 Cirkelvormig
15 Fruit
18 Serie
20 Positieve elektrode
21 Gemakkelijk
23 Rivier in Duitsland

ZOEK DE VERSCHILLEN!

Deze twee plaatjes lijken op het eerste gezicht precies gelijk aan elkaar. Toch zitten er onderling verschillen in. Wie kan er acht vinden?

ANTWOORDEN WERELDQUIZ VAN BLADZIJDE 11:

1. Abraham Lincoln; 2. Gans; 3. Auto; 4. Bevers; 5. Skoda; 6. Wild zwijn; 7. Het meisje (B) rijdt in de verboden richting; 8. Russisch; 9. Oosterschelde; 10. Japan; 11. Vlieg; 12. 1903.

OPLOSSINGEN UIT HET VORIG NUMMER

Voorzetraadsel

O — VERGAAN
R — UITERLIJK
L — EGAAL
E — LAND
A — ZUUR
N — IEMAND
S — TELLING

De eerste letters vormen de naam van de Franse stad ORLEANS.

Verschuifpuzzel

S P E C H T
Z W A L U W
K I E V I T
T A L I N G
E K S T E R

De cursief gedrukte letters vormen het woord HAVIK.

WE-puzzel

W E K K E R
Z W E D E N
G E W E E R
G E D W E E
V E L U W E

Kruiswoordpuzzel

M	A	R	A	B	O	E		O	R	E
O		E		O		Z		Z		M
K	O	L	O	S		E	N	O	R	M
		A				L				E
R	I	T	A		H	I	N	D	E	R
O		I		H		N		I		I
T	R	E	D	E	N		S	N	I	K
E				N				S		
R	O	T	A	N		R	A	D	A	R
E		I		E		O		A		E
N	O	N		P	L	E	N	G	E	N

Alona Wildebras

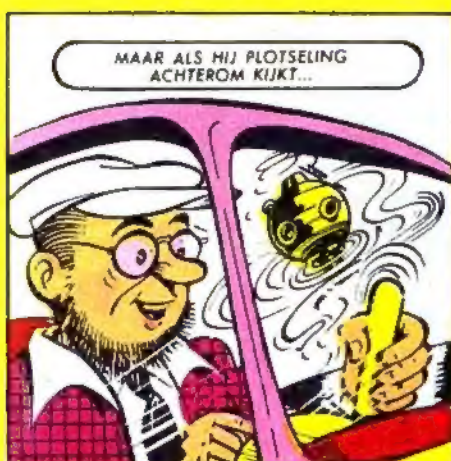

Voor Nederland: Redactie en administratie: Nassauplein 3, Haarlem. Abonnementsprijs: 30 cent. Losse nummers: 40 cent.
Voor België adres: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 36, Antwerpen. Prijs: 5 frank.
Bij betaling van abonnementsgeld: postrekening 682400 t.n.v. Sjors van de Rebellenclub, Haarlem. A.u.b. vermelden: abonnement per post of per bezorger